Trollok támadása

2011 január 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az a legjobb ebben a késhegyig men?, világméret?vé dagasztott médiavitában, hogy magáról a médiáról szinte egyetlen szó sem esik. Pedig lenne mir?l vitatkozni, hiszen a nyilvánosság helyzete kétségbe ejt? Magyarországon.

Muszáj kezdenünk valamit az ?skáosszal, amely ostoba, besz?kült médiapolitikusok és egyes médiatulajdonosok két évtizede tartó szívós munkája okán a nyakunkba szakadt.

Íme egy példa, hogy mire is gondolok. Aki a napokban rákattintott a magyar háló egyik legnépszer?bb lapjára, az Index.hu-ra, a nyitóoldal fels? részén a következ? cikkajánlóval találkozhatott: „MAL: H?tlen kezelés – Ezek a disznóságok néhány ember túlf?tött szereplési vágyának és kivagyiságának otromba következményei.” A bejegyzésre lépve az olvasó az Index saját internetes blogterébe, azon belül is az *Örülünk, Vincent?* cím? naplóba juthatott. Itt a leleplezésre éhes netez?t egy látszólag oknyomozó igénnyel megírt riport vezeti rá arra a megállapításra, hogy a kormány néhány forrófej? tisztvisel?je teljesen fölöslegesen építtetett több milliárd forintból hat gátat Kolontár, Devecser és a vörösiszap-katasztrófát okozó ajkai timföldgyár zagytározói közé.

A szerz? meggy?z?en és kétséget nem t?r? hangnemben állítja továbbá, hogy több tucat családnak fölöslegesen bontották le a házát, a vörösiszapot is teljesen fölöslegesen gy?jtik be a kertekb?l és a földekr?l, mert az nemhogy kártékony méreg lenne, hanem egyenesen a talajra el?nyösen ható, fontos ásványokkal teli anyag. Lazán leírja azt is, hogy a timföldgyárra kényszerített száraz technológia hatalmas egészségügyi kockázatot jelent majd a környékbelieknek.„*Nagyon, nagyon remélem, hogy a MAL tulajdonosai (akik pénzéb?l kormányunk ezeket a kisded játékait finanszírozza) a sarkukra állnak, és leperlik róluk a gatyájukat is”* – írja végül a szerz?.

De ki is az a szerz?, aki egy naponta másfél-kétmillió ember által olvasott internetes újságban kiajánlva ilyen szenvtelen bátorsággal kelt kétséget egy szörny? katasztrófa áldozataiban, és próbálja az amúgy példás határozottsággal kármentésbe fogó kormány ellen hangolni az olvasókat?

Nos, egy nagy senki. Egy tripla senki, aki a blogján Pásztörperc álnéven írja napról napra a közéleti témájú bejegyzéseit. Hiába keresgél az ember a világhálón, Pásztörpercr?l – a saját bemutatkozójában – mindössze annyit tudhat meg, hogy ? „az EU-elnökség hivatalos trollja”.

Tudják, mi az a troll? Tolkien regényeiben a trollok fányi méret?, óriási erej?, de gyenge agyú gonosz lények. Az internetes szlengben pedig az számít trollnak, aki lerombolja a virtuális közösségeket, provokatív, heccel?d? beszólásaival.

Nesze neked vaskos médiaetika-tankönyv, szakmai becsület, és minden elv, amire a nyilvánosság a demokratikus világban egy-két évszázadon át épült! Minek ide médiaiskola, a hírek szentsége, a valós tényállítás kötelezettsége,

több mint negyven, a sajtót korlátozó magyar törvényi rendelkezés, ha lazán jöhet egy Pásztörperc nev? troll, aki egy sok százmilliós reklámforgalmat bonyolító, megkerülhetetlen hírportálon tényfeltáró cikknek álcázott fantasynovellájában milliókat etethet meg azzal, hogy a kormány egy emberéleteket kioltó katasztrófa idején gazemberként viselkedett.

Miközben, mondjuk, itt van, nyájas olvasó, az ön kezében egy hús-vér újságíró cikke, akinek a nevét láthatja. Akinek, ha önt megsértené, vagy önr?l bárminem? valótlanságot állítana, a címét és összes adatát megszerezhetné a kiadótól. Ezután az étlapról hangulata és célja szerint kiválasztva a 41 különféle rendelkezés egyikét, mondjuk kártérítési vagy helyreigazítási pert indíthatna a polgári bíróságon, vagy kérhetne egy-két éves börtönt a büntet?bíróságon.

Ezért, ha e cikk szerz?je szeretné elkerülni a milliós kártérítést meg a börtönt, és mondjuk az ajkai vörösiszap-katasztrófa körüli gyanús ügyekkel szeretne foglalkozni, akkor el?ször is órákat tölt el különféle találkozókon, bennfentes informátorok beszámolóit hallgatva. Miután maga már totálisan meggy?z?dött bizonyos disznóságok tényér?l, még mindig nem nyúl a billenty?zethez, hanem elkezd kutatni, válaszokat követelni, bizonyítékokat, drága cégadatokat gy?jtögetni, hogy ne csupán az igazat írja, de a bíróságon is fel legyen vértezve a milliárdos érdekkörök kitömött zseb? ügyvédeivel szemben. És ha heteken át csak cinikus válaszokat kap a hatóságoktól, akkor is csak átkozódik legfeljebb, de nem ír semmit, amíg nincsenek meg a bizonyítékok. Nemcsak öncélból, hanem az ön érdekében is, nyájas olvasó, mert úgy tanulta az iskolában, hogy az ön félrevezetése a legnagyobb b?n, amit ebben a szakmában el lehet követni.

Ám e békebeli világnak lassan bealkonyul. Úgyhogy tapogassák, ropogtassák csak ezt a könnyen sárguló papírt, mert nem sokáig lesz szerencséjük hozzá. Majd jönnek a trollok, aztán próbálják meg lesz?rni a valóságot a sok-sok rém- meg álhírb?l! Az a trend, hogy a neten bármit lehet, miközben a klasszikus sajtó naponta rohangál a bíróságokra, ahol a bírák egyike-másika kéjes örömét leli az újságírók móresre tanításában.

Oda jutottunk, hogy a sajtópereken egy talicskányi dokumentum és egy tucat mindent igazoló tanú vallomása is kevés, mert a tárgyalások jelentéstani vitákkal mennek el, például, hogy a büntet? törvénykönyvben is szerepl? fogalmakat (mondjuk a vagyonvesztést) egy újságíró használhatja-e abban az értelemben, ahogyan minden magyarul beszél? ember használja (az ítéletek szerint többnyire nem), vagy hogy – konkrét eset – az ?szödi beszéd óta az állami költségvetés meghamisításán túl más esetekre is alkalmazható-e a „trükkök százai” kifejezés (nem).

És miközben mi munka helyett a trükkök százainak szemantikai értelmezésér?l vitatkozunk, a neten trollok százai rágalmaznak és terjesztik a rémhíreket, bármiféle következmény nélkül. S?t, bevett szokás, hogy amit bizonyíték vagy vastagb?r hiányában egy netes újságíró névvel nem szeretne megírni, azt lenyomja blogban.

Uj Péter: A blog.hu az Index.hu Zrt.-nek az egyik legdinamikusabban növekv? szolgáltatása. Fotó: DM/DV

A magyar hálón már a bérbloggerek is megjelentek, akik konkrét tarifáért, álnéven vállalják a megbízó érdekét szolgáló cikkek közzétételét. (Nézzék csak meg az **Indexen** szintén el?szeretettel ajánlgatott *Vastagbor.blog.hu* médiaajánlatát! Egy **Pásztörper**c-féle bejegyzés ötvenezer plusz áfa.) Pedig a blogok eredetileg a civil világ kifutói voltak, ahol a szerz?k játékos álneveken írtak a mindennapjaikról, munkájukról, szerelmeikr?l, csalódásaikról.

Nehogy azt gondolják, hogy az új médiaalkotmány és a médiatörvény mindezen bármit is változtat. A pongyola törvényszöveg nagykép? szerz?i pontosan az efféle magatartást felejtették el világos módon megtiltani, miközben közvetlen beleszólást engedtek a kormánynak egy olyan szférába, amihez a mindenkori hatalomnak semmi köze.

A médiaalkotmány rendelkezése, amely tiltja bármely személy, kisebbség vagy többség „nyílt vagy burkolt megsértését”, a szakmabeliek helyett csupa jogásszal telepakolt médiahatóságnak és (a fellebbezések nyomán) egyes bíróknak kiváló alkalom lesz a vélemény-újságírás üldözésére. Pedig a nagy tudású törvényírók legalább az els? leckéig eljuthattak volna a médiaetika-tankönyben: a hír szent, a vélemény szabad.

Nem fordítva.Huth Gergely , magyarhirlap.hu

Ajánló